

PRIMORSKI DNEVNIK

Potnina prazna v gotovini
Akc postale i gruppo - Cena 35 lir

Leta XVI. - Št. 285 (4748)

TRST, torek 29. novembra 1960

Proslava 15-letnice proglašitve Federativne ljudske republike Jugoslavije

Tito o uspehih delovnega ljudstva Tisk FLRJ o Popovićevem obisku v Rimu

«Oblast v imenu delovnega ljudstva je prerasla v oblast delovnega ljudstva»,
je poudaril Tito in napovedal novo ustavo - «Politika» poudarja, da je bilo
z Italijo sklenjenih doslej okrog sto sporazumov

BEograd, 28. — Jugoslavija proslavlja jutri petnajst obletnico proglašitve republike. Ob tej priložnosti je marsal Tito izjavil, da so socialistične sile Jugoslavije odločilno činile, ki je omogočil, da je Jugoslavija v relativno kratkem času dosegla izredne rezultate in premagala velike težave.

«Najgornejše potrdilo o pravnosti politike, ki jo vodi Jugoslavija, je dejstvo, da se je vzpostavljeno z dvema deželama iz zaostalosti in novomernim njenih proizvajalnih uresničilo tudi prenakanje oblasti v imenu delovnega ljudstva v oblast delovnega ljudstva.

Tito je navedel strelne potekte, ki dokazujojo hiter temo razvoja Jugoslavije, ki je agrarne dežele postala socialistično-industrijska država, trdne temelji, ki omogočajo nadaljnji razvoj, in je ogovoril, da je Jugoslavija zgodovinski korak naprej v razvoju socializma, ki je spremenil na same odnosne predmetne proizvajalce, do

proizvajalnih sredstev, teme

preljal do tega, da denar

človek v Jugoslavijo, da ne

zavzame v delu svojega

kolektiva, temveč v razvoju

države, kjer delovni

človek je zastopan danes v

delavskem svetu, v organizacijah od komune do najvišjih organov. Prav delavska

zapojava je pospešila pre-

hod Jugoslavija v industrijsko razvito državo.

Medtem ko je leta 1939 Ju-

goslavija imela 25 odstotkov

črnega prebivalstva, je da-

v kmetijstvu zaposlenih

bil 50 odstotkov prebi-

valstva. Zgrajena so bila no-

va industrijска

industrija. Samo v zadnjih še-

tih je našlo zaposlitev v

državnem sektorju okrog

milijonov delovnih ljudi. Med

1957. in 1964. je bil 1951 do

prizvirok rastel povprečno let-

na 2.5%, na Svedskem 2.5%

in Veliki Britaniji 2.2 odst.

Bogatiji 2.5, Franciji 3.0 odst.

Nemčiji 6.9 odst., Italiji 5.4 odst., Sovjetski zvezni

srbi, v CSR in Poljski

1.5 odst. itd. Je v Jugosla-

viji, nato pa se je dvignil

na 12 odst. Proizvodnja ju-

govanske industrije je danes

predvsem v rezultatu proizvodnje

gradnje, metalurgije in

tehnike industrije večja za dva

krat, kemikalije in črno metalurgijo

in na zadnjem krat, proiz-

vodnja blaga »široke potroš-

nosti« pa za nad 3.5-krat. Indu-

strijski razvoj Jugoslavije je

postavljal v dobi tehnične re-

volucije, elektronike in

tehnične tehnike v industrijs-

teme, kar je prva leta

novojarne pospešene in-

stvarju moralno stanjirati, je

zadnja leta zabeležil velik

zmag.

Kmetijstvo je prizadalo, ki je

zadnjih 15 letih 1953 do 1967 letno

zrastejoči zabeležil povprečno

povečanje proizvodnje

za 10 odst. To veliko pove-

čanje je rezultat odločne

prizadevanja za modernizacijo

prizadevanje, na razvoj socio-

najhujših kmetijskih posestev

in njihovo tesno kooperacijo

s individualnimi kmeti. Do-

Vedno raven kmetijski prizad-

alj, ki je prenehala uvažati

zadeve v sladkih življenjih,

pa podatki, ki jih je ob-

razil predsednik republike,

da Jugoslavija v zadnjih pet-

letih vložila 27 odst.

skupnega družbenega

izobraževanja v investicije. Kljub

zadnjem rezultatom se je že se-

zadnjih 10 let dosegla uspeh v

zabeležil velik

zmag.

Jugoslavija, ki je bila ne-

bolj zaobljena na zadnjih de-

desetih letih danes nad

28.500 milijonov vrednosti

in visokih šol, na

zadnjih 10 letih je samo zadnjih de-

desetih let doseglo 95.000 stu-

diplikov. V primerjavi s 30.000

študentov, ki jih je končalo fakul-

teško v zadnjih letih stare

univerzitetov, je v prostveni poli-

tehnični šoli, ki je doseglo

zabeležil uspeh v

zabeležil uspeh v</p

Borba za tržišče svetovne avtomobilske proizvodnje

Zakaj se je ameriški Ford polastil akcij britanskega

Evropska avtomobilska industrija ogroža ameriški njen notranji in svetovni trg

Ameriški Ford, ki je imel došlej 54,6 odstotka akcij v britanskem Fordu, kupuje sedaj za 364 milijonov dolarjev preostalih 45,4 odstotkov delnic. Tudi bo imel stodobitno nadzorstvo nad velikimi tovarnami avtomobilov v Dagenhemu, za kar je bila britanska vlada svoj pristank.

Zaradi razburjenja, ki je nastalo v Veliki Britaniji, se postavlja osnovno vprašanje: Zakaj je bilo ameriškega Forda, ki je imel že prevladujoč položaj v britanskem, potrebljeno kupiti še preostali del akcij?

Popoln odgovor na to vprašanje predstavlja celo vrsto posameznih odgovorov, o katerih pa vsak zase lahko sam delno pojasnjuje transakcijo Detroit-Dagenhem. Verjetno je povsem točno, da so v ozadju bili taki činitelji kot je na pr. zakon proti trustom v ZDA, ki ustavlja se da časa do časa uveljavlja proti velikim ameriškim korporacijam, ki imajo delno lastniško nadzorstvo nad sorodno družbo in na sporazume glede tržišča. Ce je lastništvo nad družbo v inozemstvu popolno, se aranžirajo na tujem tržišču smatralo za notranjo zadevo velike korporacije. Ce pa ni tak, pridelo lahko ti aranžirajo pod udajavo prepovedi. In čeprav zadnja sodna odločitev ni izdana takoj, povzroča dobrojani postopek korporacijam, da vendarle izdaje, katerim se lahko izognije s transakcijami kakršna je bila ta Dagenhemom.

Prav tako je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na delež velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja: na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih pride 6 iz General-Motorsovih tovarn, 4 iz Fordovih in 2 iz Krielerovih (vse so ameriške družbe), po eden pa iz britanske korporacije za motorje, iz italijanskih tovarn Fiat in zapadnonemških podjetij Volkswagenovih in iz francoskih Renaultovih tovarn.

Tako sedem velikih družeb je mogoče razdeliti v dve skupini: v ameriško in evropsko. Pri tej razdelitvi je geografski moment se najmanj važen. Važno pa je to, da se teh sedem avtomobilskih podjetij nahaja glede proizvodne politike in položaja na tržišču v dveh popolnoma različnih položajih.

Ameriška avtomobilska industrija je imela veliko notranje tržišče in močne pozicije na svetovnem tržišču, s suverenim položajem na tržišču, katerega absorbijska moč se je gibala okrog 10 milijonov avtomobilov letno, saj lahko tri ogromne avtomobilske družbe v stilski potrebnim slike ideje in se orientirale na proizvodnjo vedno večjih, močnejših, držajih, in vedno manj ekonomičnih avtomobilov. Ameriško tržišče je bilo mnogo večje od katerokoli druge družbe na svetu. Evropska proizvodnja je relativno nepomembna, njen slog — mala, canena in ekonomična vozila, na katerih so bila vseh vrednostih v dveh popolnoma različnih ekosistemih.

Povojna konjunktura v Torku je bila v korist orientacije nihovih avtomobilske industrije, glede prvih uspehov Volkswagena in Dauphina v Ameriki pa so ga v Detroitu dolgo časa prizipovali neki tajanstveni prijatelji Amerikanecem na nagnjenosti.

Prav v tistem času je že zacetka nastopila najtežja vojna recesija (1957-58) in končno se je pokazalo, da porast plasmanja malih vozil na ameriškem tržišču z istočasnim nazadovanjem proizvodnje velikih avtomobilov, ni vprašanje ekosistemtičnosti, tem več resen ekonomski pojav.

Istocasno pa je telek še neki drugi protislonski proces. S postopnimi, toda vedno bolj izrazitim zaostro-

vanjem ciklusnih gospodarskih motenj, se je del fluidnega kapitala začel hitro odtekat v ZDA v Evropo. Ameriški kapital je tudi sicer gravitiral k temu področju, cenejše delovne sile, manjših davčnih obtežitev in raznih privilegij. Kar pa je še posebno važno — v Zadnji Evropi se infrastruktura ni pojavila kot problem. Iz tega je izhajal kot prva posledica močnega finančnega impulsa gospodarskega življenja Zahodne Evrope, zaradi česar je poleg ostalih, tudi avtomobilska industrija doživela znatno povečani in pospešeni razvoj. Druga posledica: nerazvite dežele so bile obidevne v procesu stalnega izvoza kapitala ZDA, ker je bilo v njih treba infrastrukturo, še posebno ustvariti (vlagati velike vsesto v izgradnjo prometa, v izvore energije, v zagotovitev vode itd.) na kar tuji kapital ni bil priravnjen, zaradi česar so potencialno ogromna nova tržišča ostala stvar bodočnosti. Ce pa so se odprije, potem so se odpriali le za bližnjo in cenejšo evropsko proizvodnjo.

Tretja posledica: Avtomobilska tržišča je s spremembami v Evropi, s spremembami v ZDA in na svetu sploh, postal čez noč dejansko svetovno tržišče. Evropska avtomobilska industrija je v njem rastla v velikega konkurenta ameriški, kar se prej nikoli ni dogajalo. In medtem ko se v Evropi proizvodnja avtomobilov stalno veča, je kapaciteta ZDA, ki se suže okrog 10 milijonov avtomobilov letno, izkoriscenja na sedaj komaj 50-60 — odstotno.

Tako kot se stvari razvijajo sedaj, se dejanska rast avtomobilske industrije seli z ZDA v Evropo. In vseti to pod sebe, v tem je bistvo podobote ameriškega Forda, ki je pred sedanjim odkupom britanskega Forda že leta 1957 odkupil skoraj vse delnice v nemškem Fordu. Ta, ko k tega slišišča, potem je vrednost obveznosti lastništva nad družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.000 v letu 1958, so bile prav gotovo zamisljene predvsem s strateškimi maticnimi interesovi, ne pa s stališča dela britanskih delničarjev. To toliko bolj, ker se mora del vlog reproducirati v bodočem početku proizvodnje.

Toda pri tem vprašanju po podobnosti ameriškega Forda, ki je tudi nekaj globljega in komplikiranega. Na vseh dvanajstih novih potniških avtomobilov v svetovnih proizvodnjah, jih deset proizvedejo ameriške tovarne. Na Zadnji Nemčijo odpadejo trije, na Veliko Britanijo in Francijo po dva, na Italijo pa en avtomobil. Glede na

delz velikih avtomobilskih družb — velikih korporacij na zapadni polobli, pa je sklica naslednja:

na vsakih 20 proizvodnih avtomobilov jih devet predstavljajo družbe, ki so všajem vlastni in vseh vrednosti dobitek maticnemu društvu.

Če je tako, da je moralna biti v ozadju tudi stara resnica kapitalističnega gospodarstva, da je glavna prednost stodobitne lastništva nad drugo družbo v tem, da gre celoten dobitek maticnemu društvu.

Investicije, ki so v Dagenhemu povečane proizvodnjo do 150.000 enot na 475.00

Slavna bo odslej pot ZDA pod predsedstvom Kennedyja

Potihnil je hrup ameriških valjev. Kennedy je zmagal v 21. januarju prihodnjega dneva postal predsednik. Razumljivo je, da se je zdaj komentiravje in napovedi premaknila z volilnih rezultatov na Kennedijevo potico, njegove nazore, načine in sodelavce.

Pravussem drži eno: Kennedy bo opustil Eisenhowerovo gospodarsko politiko. To ne mogoče sklepati iz njegove izjav in nazorov ter gospodarskih sodelavcev. Kennedy je jasno povedal, da bo obdržal »uvravnotezenje in proračuna« in da ne bo vedel predhodnikove »ortodoxne« gospodarske politike, ki ni dovoljala, da bi se v zadnjih štirih letih indeks ameriške industrijske proizvodnje dvignil nad 2 odstotki. Kar pa zadeva ameriško delo industrije, je ta v tem razdoblju delala samo s 55 odstotno zmogljivostjo.

Kennedy namerava povečati javne izdatke za prosveto, zdravstvo, javna dela in obrambo. Gospodarstvo se bo moral potekat priлагoditi višji ravni. Toda to nima same Kennedijeve načrti. Poleg tega, kaj pravijo njeni gospodarski svetovalci, Paul Samuelson s tehologa inštututa v Massachussettu, ki je tem povezan s Harvardovo univerzo, »Almo matar John Kennedy, več za nekaknega splošnega podprtja svetovalca, nujno Ameriškega predsednika, Samuelsonova knjiga «Ekonomika – uvodna analiza» je sama izmed najbolj branjih knjig o gospodarstvu v ZDA. Samuelson sicer meni, da je nevarna, preprinčljiva, drugi, da lahko antiinflacijski ukrepi napravijo še več skode kot inflacija. Drugi Kennedyjev svetovalec Seymour Harris s Harvardovo univerzo pa je cel znan kot zvest učenec Maynardha Keynesa, britanskega ekonoma, ki je uveljavil v zahodnem kapitalizmu svetu nove poglede in inflacijo. Profesor Harris je bil znan kot bud nasprotnik politike »dragega« denarja, to je takšne politike, ki vsebuje kredite, in takšnih skupin, ki skupajo zavreti inflacijo za vsako ceno.

Tretji znani Kennedyjev svetovalec je profesor Galbraith s harvardovo univerzo, ples znanega dela »Družbeni izoblik« (The Affluent Society). Kennedy je do del obiskal v ga večkrat citira. Galbraith je v njem postavil, da se prevlek del gospodarstva izobražuje razširil v izrazitje antikolonialnem duhu. V skladu s tako politiko bo pristisk na Britanijo, naj pospeši proces dekolonizacije v preostalih kolonijah. V ta okvir pa seveda sodi tudi Alžirija, ki je po mnenju Kennedyja v njegovih svetovalcih že dovolj škodovala ugledu ZDA v očeh azijske in afriške javnosti. Eisenhower si ni upal nikoli storiti odločilnega končka glede Alžirije, toda noma ameriška vlada – po vseh Gaullovi potezah, ki spravlja v obup planerje in povelenjke NATO – bo morda zastavila to vprašanje z vso ostrino, tudi za ceno prekinitev s Francijo. Tako bi se ZDA enkrat za vselej odkriže neprjetnega alžirskega problema in si – prečez pozno – morda le »pričobile« nekaj naklonjenosti arabskega sveta...

Tudi na Srednjem vzhodu so se razmere letos precej spremene. »Neomajna« ameriška zaveznica Turčija je po Gurselovem državnem udaru sicer še zmeraj zahodna zaveznica, toda prejšnje navdušno zaveznstvo je izginilo. Predsednik Gursel je namreč izrazil priznajevanje, živi v boljši odnosih z ZSSR. Neupredljive razmere v Iranu, drugem ameriškem zavezniku v tem delu sveta, so nenehna slabost za režim, ki noče ali se mu ne posreči pravne razdelitve dohodkov.

Gleda obrambnih izdatkov vsega poti, da bi moral vsej verišči, da je daje od predsednika Eisenhowerja, čeprav ne

tako daleč, kot upajo nekateri skrajnezi v demokratski stranki, da bo povečal izdatke za obrambo od sedanjih 40 milijard na 60 milijard dolarjev. Ameriški industriji se torej obeta še več obrambnimi naročili, ameriškim vojaškim zaveznikom pa nobenemu, njegove nazore, načine in sodelavce.

Pravussem drži eno: Kennedy bo opustil Eisenhowerovo gospodarsko politiko. To ne mogoče sklepati iz njegove izjav in nazorov ter gospodarskih sodelavcev. Kennedy je jasno povedal, da bo prišlo vsaj do enkratnega resnega poskusa v tem smislu. Predsednik Eisenhower je preveč odvisen od svojih političnih in vojaških svetovalcev, da bi moral v tem pogledu kaj konkretnega dosegči. Sem sodi sklicanje sestanka na vrhu. Znano je, da je bil predsednik Eisenhower, ki je z njo postregel Zahod Mac Millan, v najboljšem primeru – mladeničnino. Znano je tudi to, da je zahodnonski kancler Adenauer dosegel lahko uspešno sabotirajo napore za pomirje in atmosfero. Zelo verjetno je, da Kennedy ne bo tako lahko trpel »vmešavanja« Bonna. Zato se bo verjetno okreplio ameriško – britansko sodelovanje...

Tudi na Daljnem vzhodu utegne priti do poskusov – ceprav morda ne takoj – da bi prišli iz slepe ulice, kar zadeva Kitajsko. Kennedyjevo stališčo do otokov Kveom v Maku je seveda prešibke znamenje, da bi bilo mogoče sklepati na prihodnje politiko ZDA v LR Kitajske. Obstaja pa še nekaj drugih znamenj, ki kažejo na to, da podo stvari vsaj poskuši za priznanje Pekinga in za določno premirja med Mao Ce Tungom in Cangkajskom.

V Združenih narodih se bo nadaljevalo »snubljenje« nevezanih držav. Kennedy bo vsekakor skušal okrepliti ameriški vpliv v Latinski Ameriki z določenim in obsežnim svetu nove poglede in inflacijo. Profesor Harris je bil znan kot bud nasprotnik politike »dragega« denarja, to je takšne politike, ki vsebuje kredite, in takšnih skupin, ki skupajo zavreti inflacijo za vsako ceno.

Tretji znani Kennedyjev svetovalec je profesor Galbraith s harvardovo univerzo, ples znanega dela »Družbeni izoblik« (The Affluent Society). Kennedy je do del obiskal v ga večkrat citira. Galbraith je v njem postavil, da se prevlek del gospodarstva izobražuje razširil v izrazitje antikolonialnem duhu. V skladu s tako politiko bo pristisk na Britanijo, naj pospeši proces dekolonizacije v preostalih kolonijah. V ta okvir pa seveda sodi tudi Alžirija, ki je po mnenju Kennedyja v njegovih svetovalcih že dovolj škodovala ugledu ZDA v očeh azijske in afriške javnosti. Eisenhowe si ni upal nikoli storiti odločilnega končka glede Alžirije, toda noma ameriška vlada – po vseh Gaullovi potezah, ki spravlja v obup planerje in povelenjke NATO – bo morda zastavila to vprašanje z vso ostrino, tudi za ceno prekinitev s Francijo. Tako bi se ZDA enkrat za vselej odkriže neprjetnega alžirskega problema in si – prečez pozno – morda le »pričobile« nekaj naklonjenosti arabskega sveta...

Tudi na Srednjem vzhodu so se razmere letos precej spremene. »Neomajna« ameriška zaveznica Turčija je po Gurselovem državnem udaru sicer še zmeraj zahodna zaveznica, toda prejšnje navdušno zaveznstvo je izginilo. Predsednik Gursel je namreč izrazil priznajevanje, živi v boljši odnosih z ZSSR. Neupredljive razmere v Iranu, drugem ameriškem zavezniku v tem delu sveta, so nenehna slabost za režim, ki noče ali se mu ne posreči pravne razdelitve dohodkov.

Gleda obrambnih izdatkov vsega poti, da bi moral vsej verišči, da je daje od predsednika Eisenhowerja, čeprav ne

tako daleč, kot upajo nekateri skrajnezi v demokratski stranki, da bo povečal izdatke za obrambo od sedanjih 40 milijard na 60 milijard dolarjev. Ameriški industriji se torej obeta še več obrambnimi naročili, ameriškim vojaškim zaveznikom pa nobenemu, njegove nazore, načine in sodelavce.

Pravussem drži eno: Kennedy bo opustil Eisenhowerovo gospodarsko politiko. To ne mogoče sklepati iz njegove izjav in nazorov ter gospodarskih sodelavcev. Kennedy je jasno povedal, da bo prišlo vsaj do enkratnega resnega poskusa v tem smislu. Predsednik Eisenhower je preveč odvisen od svojih političnih in vojaških svetovalcev, da bi moral v tem pogledu kaj konkretnega dosegči. Sem sodi sklicanje sestanka na vrhu. Znano je, da je bil predsednik Eisenhower, ki je z njo postregel Zahod Mac Millan, v najboljšem primeru – mladeničnino. Znano je tudi to, da je zahodnonski kancler Adenauer dosegel lahko uspešno

sabotirajo napore za pomirje in atmosfero. Zelo verjetno je, da Kennedy ne bo tako lahko trpel »vmešavanja« Bonna. Zato se bo verjetno okreplio ameriško – britansko sodelovanje...

Tudi na Daljnem vzhodu utegne priti do poskusov – ceprav morda ne takoj – da bi prišli iz slepe ulice, kar zadeva Kitajsko. Kennedyjevo stališčo do otokov Kveom v Maku je seveda prešibke znamenje, da bi bilo mogoče sklepati na prihodnje politiko ZDA v LR Kitajske. Obstaja pa še nekaj drugih znamenj, ki kažejo na to, da podo stvari vsaj poskuši za priznanje Pekinga in za določno premirja med Mao Ce Tungom in Cangkajskom.

V Združenih narodih se bo nadaljevalo »snubljenje« nevezanih držav. Kennedy bo vsekakor skušal okrepliti ameriški vpliv v Latinski Ameriki z določenim in obsežnim svetu nove poglede in inflacijo. Profesor Harris je bil znan kot bud nasprotnik politike »dragega« denarja, to je takšne politike, ki vsebuje kredite, in takšnih skupin, ki skupajo zavreti inflacijo za vsako ceno.

Tretji znani Kennedyjev svetovalec je profesor Galbraith s harvardovo univerzo, ples znanega dela »Družbeni izoblik« (The Affluent Society). Kennedy je do del obiskal v ga večkrat citira. Galbraith je v njem postavil, da se prevlek del gospodarstva izobražuje razširil v izrazitje antikolonialnem duhu. V skladu s tako politiko bo pristisk na Britanijo, naj pospeši proces dekolonizacije v preostalih kolonijah. V ta okvir pa seveda sodi tudi Alžirija, ki je po mnenju Kennedyja v njegovih svetovalcih že dovolj škodovala ugledu ZDA v očeh azijske in afriške javnosti. Eisenhowe si ni upal nikoli storiti odločilnega končka glede Alžirije, toda noma ameriška vlada – po vseh Gaullovi potezah, ki spravlja v obup planerje in povelenjke NATO – bo morda zastavila to vprašanje z vso ostrino, tudi za ceno prekinitev s Francijo. Tako bi se ZDA enkrat za vselej odkriže neprjetnega alžirskega problema in si – prečez pozno – morda le »pričobile« nekaj naklonjenosti arabskega sveta...

Tudi na Srednjem vzhodu so se razmere letos precej spremene. »Neomajna« ameriška zaveznica Turčija je po Gurselovem državnem udaru sicer še zmeraj zahodna zaveznica, toda prejšnje navdušno zaveznstvo je izginilo. Predsednik Gursel je namreč izrazil priznajevanje, živi v boljši odnosih z ZSSR. Neupredljive razmere v Iranu, drugem ameriškem zavezniku v tem delu sveta, so nenehna slabost za režim, ki noče ali se mu ne posreči pravne razdelitve dohodkov.

Gleda obrambnih izdatkov vsega poti, da bi moral vsej verišči, da je daje od predsednika Eisenhowerja, čeprav ne

tako daleč, kot upajo nekateri skrajnezi v demokratski stranki, da bo povečal izdatke za obrambo od sedanjih 40 milijard na 60 milijard dolarjev. Ameriški industriji se torej obeta še več obrambnimi naročili, ameriškim vojaškim zaveznikom pa nobenemu, njegove nazore, načine in sodelavce.

Pravussem drži eno: Kennedy bo opustil Eisenhowerovo gospodarsko politiko. To ne mogoče sklepati iz njegove izjav in nazorov ter gospodarskih sodelavcev. Kennedy je jasno povedal, da bo prišlo vsaj do enkratnega resnega poskusa v tem smislu. Predsednik Eisenhower je preveč odvisen od svojih političnih in vojaških svetovalcev, da bi moral v tem pogledu kaj konkretnega dosegči. Sem sodi sklicanje sestanka na vrhu. Znano je, da je bil predsednik Eisenhower, ki je z njo postregel Zahod Mac Millan, v najboljšem primeru – mladeničnino. Znano je tudi to, da je zahodnonski kancler Adenauer dosegel lahko uspešno

sabotirajo napore za pomirje in atmosfero. Zelo verjetno je, da Kennedy ne bo tako lahko trpel »vmešavanja« Bonna. Zato se bo verjetno okreplio ameriško – britansko sodelovanje...

Tudi na Daljnem vzhodu utegne priti do poskusov – ceprav morda ne takoj – da bi prišli iz slepe ulice, kar zadeva Kitajsko. Kennedyjevo stališčo do otokov Kveom v Maku je seveda prešibke znamenje, da bi bilo mogoče sklepati na prihodnje politiko ZDA v LR Kitajske. Obstaja pa še nekaj drugih znamenj, ki kažejo na to, da podo stvari vsaj poskuši za priznanje Pekinga in za določno premirja med Mao Ce Tungom in Cangkajskom.

V Združenih narodih se bo nadaljevalo »snubljenje« nevezanih držav. Kennedy bo vsekakor skušal okrepliti ameriški vpliv v Latinski Ameriki z določenim in obsežnim svetu nove poglede in inflacijo. Profesor Harris je bil znan kot bud nasprotnik politike »dragega« denarja, to je takšne politike, ki vsebuje kredite, in takšnih skupin, ki skupajo zavreti inflacijo za vsako ceno.

Tretji znani Kennedyjev svetovalec je profesor Galbraith s harvardovo univerzo, ples znanega dela »Družbeni izoblik« (The Affluent Society). Kennedy je do del obiskal v ga večkrat citira. Galbraith je v njem postavil, da se prevlek del gospodarstva izobražuje razširil v izrazitje antikolonialnem duhu. V skladu s tako politiko bo pristisk na Britanijo, naj pospeši proces dekolonizacije v preostalih kolonijah. V ta okvir pa seveda sodi tudi Alžirija, ki je po mnenju Kennedyja v njegovih svetovalcih že dovolj škodovala ugledu ZDA v očeh azijske in afriške javnosti. Eisenhowe si ni upal nikoli storiti odločilnega končka glede Alžirije, toda noma ameriška vlada – po vseh Gaullovi potezah, ki spravlja v obup planerje in povelenjke NATO – bo morda zastavila to vprašanje z vso ostrino, tudi za ceno prekinitev s Francijo. Tako bi se ZDA enkrat za vselej odkriže neprjetnega alžirskega problema in si – prečez pozno – morda le »pričobile« nekaj naklonjenosti arabskega sveta...

Tudi na Daljnem vzhodu utegne priti do poskusov – ceprav morda ne takoj – da bi prišli iz slepe ulice, kar zadeva Kitajsko. Kennedyjevo stališčo do otokov Kveom v Maku je seveda prešibke znamenje, da bi bilo mogoče sklepati na prihodnje politiko ZDA v LR Kitajske. Obstaja pa še nekaj drugih znamenj, ki kažejo na to, da podo stvari vsaj poskuši za priznanje Pekinga in za določno premirja med Mao Ce Tungom in Cangkajskom.

V Združenih narodih se bo nadaljevalo »snubljenje« nevezanih držav. Kennedy bo vsekakor skušal okrepliti ameriški vpliv v Latinski Ameriki z določenim in obsežnim svetu nove poglede in inflacijo. Profesor Harris je bil znan kot bud nasprotnik politike »dragega« denarja, to je takšne politike, ki vsebuje kredite, in takšnih skupin, ki skupajo zavreti inflacijo za vsako ceno.

Tretji znani Kennedyjev svetovalec je profesor Galbraith s harvardovo univerzo, ples znanega dela »Družbeni izoblik« (The Affluent Society). Kennedy je do del obiskal v ga večkrat citira. Galbraith je v njem postavil, da se prevlek del gospodarstva izobražuje razširil v izrazitje antikolonialnem duhu. V skladu s tako politiko bo pristisk na Britanijo, naj pospeši proces dekolonizacije v preostalih kolonijah. V ta okvir pa seveda sodi tudi Alžirija, ki je po mnenju Kennedyja v njegovih svetovalcih že dovolj škodovala ugledu ZDA v očeh azijske in afriške javnosti. Eisenhowe si ni upal nikoli storiti odločilnega končka glede Alžirije, toda noma ameriška vlada – po vseh Gaullovi potezah, ki spravlja v obup planerje in povelenjke NATO – bo morda zastavila to vprašanje z vso ostrino, tudi za ceno prekinitev s Francijo. Tako bi se ZDA enkrat za vselej odkriže neprjetnega alžirskega problema in si – prečez pozno – morda le »pričobile« nekaj naklonjenosti arabskega sveta...

Tudi na Daljnem vzhodu utegne priti do poskusov – ceprav morda ne takoj – da bi prišli iz slepe ulice, kar zadeva Kitajsko. Kennedyjevo stališčo do otokov Kveom v Maku je seveda prešibke znamenje, da bi bilo mogoče sklepati na prihodnje politiko ZDA v LR Kitajske. Obstaja pa še nekaj drugih znamenj, ki kažejo na to, da podo stvari vsaj poskuši za priznanje Pekinga in za določno premirja med Mao Ce Tungom in Cangkajskom.

V Združenih narodih se bo nadaljevalo »snubljenje« nevezanih držav. Kennedy bo vsekakor skušal okrepliti ameriški vpliv v Latinski Ameriki z določenim in obsežnim svetu nove poglede in inflacijo. Profesor Harris je bil znan kot bud nasprotnik politike »dragega« denarja, to je takšne politike, ki vsebuje kredite, in takšnih skupin, ki skupajo zavreti inflacijo za vsako ceno.

Tretji znani Kennedyjev svetovalec je profesor Galbraith s harvardovo univerzo, ples znanega dela »Družbeni izoblik« (The Affluent Society). Kennedy je do del obiskal v ga večkrat citira. Galbraith je v njem postavil, da se prevlek del gospodarstva izobražuje razširil v izrazitje antikolonialnem duhu. V skladu s tako politiko bo pristisk na Britanijo, naj pospeši proces dekolonizacije v preostalih kolonijah. V ta okvir pa seveda sodi tudi Alžirija, ki je po mnenju Kennedyja v njegovih svetovalcih že dovolj škodovala ugledu ZDA v očeh azijske in afriške javnosti. Eisenhowe si ni upal nikoli storiti odločilnega končka glede Alžirije, toda noma ameriška vlada – po vseh Gaullovi potezah, ki spravlja v obup planerje in povelenjke NATO – bo morda zastavila to vprašanje z vso ostrino, tudi za ceno prekinitev s Francijo. Tako bi se ZDA enkrat za vselej odkriže neprjetnega alžirskega problema in si – prečez pozno – morda le »pričobile« nekaj naklonjenosti arabskega sveta...

Tudi na Daljnem vzhodu utegne priti do poskusov – ceprav morda ne takoj – da bi prišli iz slepe ulice, kar zadeva Kitajsko. Kennedyjevo stališčo do otokov Kveom v Maku je seveda prešibke znamenje, da bi bilo mogoče sklepati na prihodnje politiko ZDA v LR Kitajske. Obstaja pa še nekaj drugih znamenj, ki kažejo na to, da podo stvari vsaj poskuši za priznanje Pekinga in za določno premirja med Mao Ce Tungom in Cangkajskom.

SPORT

Deveto kolo nogometnega prvenstva A lige

Samo Roma na prvem mestu lestvice za njo pa je dolga vrsta «velikih»

Spodrljaj Juventusa v Rimu in Fiorentine v Turinu - Sampdoria (po zaslugu Interja) izgubila čast nepremaganega moštva

Zmaga Milana v Neaplju - Zopet neuspeh Videmčanov

Roma si ne šali, Milan niti ne in končno tudi Inter resno misli na končno prvo mesto v lestvici A lige. To se je žasno videло v nedeljo, ko je Roma na nabito polnem stadionu premagala tudi nevarne goste iz Turina. Cevrata obe moštvi začeli srečanje precej previno, so imeli gledalci priliko prisostvovati lepi igri dveh velikanov, ki v tekme nista stedila s silami in so vsi igralci brez izjem ali vse da zagotovijo zmago lastnim barvam. Italijane Rome so bili za spoznanje boljši in tako je zmaga prispadla njim.

Juventus se je morda preveč stisnil v obrambu in v hodu tega napadil niso imeli sreče. Nasprotno pa so Rimljani izrabili dve ugodi pričak, kar je zadostovalo, da sta najprej poškodovani. Lajacomo in nato še gledalci prvenstva Manfredini pretresla mrežo gostov, ki so lahko samo znižali rezultat po zaslugu enajstetrovke.

Zanimaivo in napeta je bila zadnjata igra v Neaplju, kjer si je Milan prvič zmagal. Ghezzi v vratih in Altafini v napadu sta bila brez dvoma najboljša in ce se je Milan vrnjal z dvema točkama domov, gre zasluga prav njenega. Nasprotno pa je vratar Neaplja dvakrat nastopal v neprimeren trenutku, kar pa je draga placič v tem delu igre. To je do neke meje razumljivo, saj ni nobenemu slovniku, da je pobral žogu z mrežo.

Odtlejno je v nedeljskem kolu zaigral tudi Inter, ki je postižujoči Sampdorij zadal prvi poraz v letosnjem prvenstvu. Gostje so bili dobrni v krilki vrsti in v obrambi, vendar neuspeli v napadu. Sicer je bilo v nedelji neprimeren predstaviti ozadje Interja medtem ko so bili napadali, kot podvijani in so z neverjetno lehkostjo prebijali v obrambo gostov, ki je moral ravnati trikrat kloniti.

Tudi Bologna je napravila korak naprej s tem, da je brez posebnih težkoč odpravila Atalant. V nedeljo je deloval prav napad, ki je bil vedno šibka točka Bolonjanova Toda Vinicio, Tumburro in ostali so si zavrhali rokave in jih je zadostoval le prvi del igre, da so si zagonili zmago. Drugem polčasu je namreč tempo zaradi utrujenosti domaćinov popustil, kar so izrabili gostje, toda ti se nikar niso mogli preveč približati vratom Bologne in ob blizu ogrožati njihove mreže.

Od «velikih» je imela Piorentina precejšnjo smolo. Najprej je sodnik izključil iz igre Montorijsa, kaenje pa se je Michelini poškodoval tako, da so morali nedeljski gostje Torina igrat večji del tekme z devetimi igralci. Klub stevilno premoci pa Turinimo, ki so bili dobiti v vsem oddelek.

V vseh ostalih tekma, razen v Vidmu, so domaćini priborili zmago, ki pa je bila v vseh primerih zelo pliča. V Vicenzi so domaćini Lanerossi prišli do zmage ne po zaslugu napadalcev, temveč s srečo, ker je branilec Lecca Faccia prevaril svojega vratara in s tem dosegel za zmago stranska sodnika. Prav zaradi tega je sodnik razveljavil Fortunatov gol zaradi offsideja, ki ni niti najmanj obstajal. Fortunato je bil namreč najmanj dva metra pred zadnjim igralcem nasprotnega moštva, ko je po svoji starosti navadi z vso poslal žogo v mrežo. Klub temu je sodnik zaživil, ker mu je stranski pomočnik namignil z začetkom.

Z drugе strani pa je imela Triestina proti sebi ne samo smolo, temveč tudi sodnika, ki je bil odločen za zmago domaćinov. V Padoji je bil rezultat srečanja z Lazio v dvomu do zadnjega trenutka. Domaćini so bili sicer boljši in so prelavodili na igrišče, klub temu pa so se moralizirali zadovoljiti z razliko 1:0. V igre dosegel Barbolini. Sele v drugem delu igre je Ferrario izenčil in ko je kazalo, da si bosta moštvi razdelili točki, so domaćini nekaj minut pred končnim živžgom dosegli zmagoviti gol.

Tudi v Ferrari je bila bor-

za igro, temveč le za rezultat. Videmčanom bi zmaga precej koristila in bi jim dvingala moral. Isto se lahko reče o Bariju, ki je na isti predzadnjem stopnicu lestvice kot Udinez. In ob revana so rodnika v tem prvenstvu sta razdelila tisti majhen košček kruha, ki bi ga ob potrebovala, da bi se vsaj nekoliko dvignila od tak razpredu. Bo morda za drugič, se točajo zvesti navjenevi demškega moštva, ki hodijo na igrišče Moretti same da življo. Drugega jima namreč ne preostaja, saj ploskati je pri slabih in neuspešnih igri domaćinov sploh nemogoče.

Najbolj presentij izid je prišel z Vidmama, kjer so igralci Barija prisili Udinez na neodločen rezultat.

Gostje so šli na igrišče kar je precej zmedilo napad domaćinov, ki je bil neverjetno neučinkovit in brez vseh fantazije. Sicer ni neeno na drugo moštvo, ki sta pred tednom dni zamenjali igrača, zadovoljili z igro. To je do neke meje razumljivo, saj ni nobenemu slovniku, da je pobral žogu z mrežo.

Izvedeni je se tudi, da je vodstvo neapeljskega nogometnega kluba zaprosilo zvezdo, da bi lahko odigrali 26. decembra tekmo z Atalantom, ki je na spodenjih 25. decembra.

Tudi južni italijani so bili

na igrišču Simmenthal 1:0.

Gol padel zaradi neprimenjene predložke De Grassija

Sodnik razveljavil Fortunatov dosežek

GOL: v 32' p. p. Brugola.

S. MONZA: Rigamonti; Ramusani, Adorni; Melonari, Ghioni, Latin; Brugola, Campagnoli, Maschietto, Bersellini, Mazzavilli.

TRIESTINA: De Min; Bernard, Brach; Larini, Frigeri, De Grassi; Fogar, Rebisci, Secchi, Sadar, Fortunato.

SODNIK: D'Agostini iz Rima.

KOTJE: 5:1 za Triestino.

Triestina se je vrnila poražena domov. To je dejstvo, zaradi katerega je njen nedobrogatelj iz Monze dosegel prveči tekme v sezoni, kar so izrabili gostje, ker je bil prvič v tem delu igre.

Od «velikih» je imela Piorentina precejšnjo smolo. Najprej je sodnik izključil iz igre Montorijsa, kaenje pa se je Michelini poškodoval tako, da so morali nedeljski gostje Torina igrat večji del tekme z devetimi igralci. Klub stevilno premoci pa Turinimo, ki so bili dobiti v vsem oddelek.

V vseh ostalih tekma, razen v Vidmu, so domaćini priborili zmago, ki pa je bila v vseh primerih zelo pliča. V Vicenzi so domaćini Lanerossi prišli do zmage ne po zaslugu napadalcev, temveč s srečo, ker je branilec Lecca Faccia prevaril svojega vratara in s tem dosegel za zmago stranska sodnika. Prav zaradi tega je sodnik razveljavil Fortunatov gol zaradi offsideja, ki ni niti najmanj obstajal. Fortunato je bil namreč najmanj dva metra pred zadnjim igralcem nasprotnega moštva, ko je po svoji starosti navadi z vso poslal žogo v mrežo. Klub temu je sodnik zaživil, ker mu je stranski pomočnik namignil z začetkom.

Z druge strani pa je imela Triestina proti sebi ne samo smolo, temveč tudi sodnika, ki je bil odločen za zmago domaćinov. V Padoji je bil rezultat srečanja z Lazio v dvomu do zadnjega trenutka. Domaćini so bili sicer boljši in so prelavodili na igrišče, klub temu pa so se moralizirali zadovoljiti z razliko 1:0. V igre dosegel Barbolini. Sele v drugem delu igre je Ferrario izenčil in ko je kazalo, da si bosta moštvi razdelili točki, so domaćini nekaj minut pred končnim živžgom dosegli zmagoviti gol.

Tudi v Ferrari je bila bor-

za igro, pa redno, da so bili Tržačani odlični in vedno na mestu. Zal jih je De Grassij neprimenjivi predložek prekralj računa, da bi se vrnili morda s točko v žepu. Tudi tržaški napad je v celoti napravil svojo dolžnost in tokrat je treba pojaviti Rebijizzija, ki je bil povod predosten: če je bilo treba v obrambi in tudi v napadu je bil vedno na mestu. Vendar je bil tržaški igralec, ki je imel dobro poznavanje igre in vse vredno vse, kar je bil povod predosten in si zagotovil.

Za Como je bil Parma kaj trdi orah, a domaćini so si znali tudi ob tej prilici zagotoviti zadostno razliko, ki jih je prinesla zmaga. Podoben položaj je bil tudi na igrišču v Mantovi, kjer je bilo malo manjško, da niso Benečani prisili vodilce moštva v tej ligi na delitev točk. Domaćini so dosegli samo en gol, a ta jih je zadostovala, da so obdržali predosten in si zagotovili zmago.

Verona je šla v Reggio z verižno obrambo, ki je kmalu odpovedala. In z njim je prinesel govor, ki je zadostoval domaćinom, da so z zmago v žepu zapustili igrišče. V Butmiru je bilo tudi predosten: Če je bilo treba v obrambi in tudi v napadu je bil vedno na mestu. Vendar je imel sodnika proti sebi, ker se je pri odskoku z zemlje njegova teža vedno uveljavila nad tezo manj atletskega nogometnika nasprotnega moštva. Verona je bilo na njegovem računu točko živžgova, sodnika, Sploha pa se lahko reče, da osudila točkat, da zmanjša na dobro.

Za Como je bil Parma kaj trdi orah, a domaćini so si znali tudi ob tej prilici zagotoviti zadostno razliko, ki jih je prinesla zmaga. Podoben položaj je bil tudi na igrišču v Mantovi, kjer je bilo malo manjško, da niso Benečani prisili vodilce moštva v tej ligi na delitev točk. Domaćini so dosegli samo en gol, a ta jih je zadostovala, da so obdržali predosten in si zagotovili zmago.

Tudi južni italijani so bili na igrišču Simmenthal 1:0.

Gol padel zaradi neprimenjene predložke De Grassija

Sodnik razveljavil Fortunatov dosežek

GOL: v 32' p. p. Brugola.

S. MONZA: Rigamonti; Ramusani, Adorni; Melonari, Ghioni, Latin; Brugola, Campagnoli, Maschietto, Bersellini, Mazzavilli.

TRIESTINA: De Min; Bernard, Brach; Larini, Frigeri, De Grassi; Fogar, Rebisci, Secchi, Sadar, Fortunato.

SODNIK: D'Agostini iz Rima.

KOTJE: 5:1 za Triestino.

Triestina se je vrnila poražena domov. To je dejstvo, zaradi katerega je njen nedobrogatelj iz Monze dosegel prveči tekme v sezoni, kar so izrabili gostje, ker je bil prvič v tem delu igre.

Od «velikih» je imela Piorentina precejšnjo smolo. Najprej je sodnik izključil iz igre Montorijsa, kaenje pa se je Michelini poškodoval tako, da so morali nedeljski gostje Torina igrat večji del tekme z devetimi igralci. Klub stevilno premoci pa Turinimo, ki so bili dobiti v vsem oddelek.

V vseh ostalih tekma, razen v Vidmu, so domaćini priborili zmago, ki pa je bila v vseh primerih zelo pliča. V Vicenzi so domaćini Lanerossi prišli do zmage ne po zaslugu napadalcev, temveč s srečo, ker je branilec Lecca Faccia prevaril svojega vratara in s tem dosegel za zmago stranska sodnika. Prav zaradi tega je sodnik razveljavil Fortunatov gol zaradi offsideja, ki ni niti najmanj obstajal. Fortunato je bil namreč najmanj dva metra pred zadnjim igralcem nasprotnega moštva, ko je po svoji starosti navadi z vso poslal žogo v mrežo. Klub temu je sodnik zaživil, ker mu je stranski pomočnik namignil z začetkom.

Z druge strani pa je imela Triestina proti sebi ne samo smolo, temveč tudi sodnika, ki je bil odločen za zmago domaćinov. V Padoji je bil rezultat srečanja z Lazio v dvomu do zadnjega trenutka. Domaćini so bili sicer boljši in so prelavodili na igrišče, klub temu pa so se moralizirali zadovoljiti z razliko 1:0. V igre dosegel Barbolini. Sele v drugem delu igre je Ferrario izenčil in ko je kazalo, da si bosta moštvi razdelili točki, so domaćini nekaj minut pred končnim živžgom dosegli zmagoviti gol.

Tudi v Ferrari je bila bor-

V nedeljo na stadionu «Prvi maj»

Samo v strejanju DSS bolje od Škamperla

Zmaga Svetovčanov v moški in ženski odbojki, namiznem tenisu, šahu in v igri med dvema ognjemeta

Preteklo nedeljo so se na stadionu «Prvi maj» srečali športniki društva slovenskih srednjolevcov in PD Škamperle v moški in ženski odbojki, namiznem tenisu, šahu, strejanju in med dvema ognjemeta. Poraz srednjolevcov je bil že predviden, vendar so pokazali, da bi v vestnim treningom lahko veliko več dosegli.

Prava točka dvojboja je bila moška odbojka. Igra je bila povprečna predvsem s strani Škamperle, ki ima v sredini dva igralca tržaške reprezentacije in skoraj vse igralce Bora. Klub temu pa niso pokazali nicesar, kar bi lahko zadovoljil občinstvo. Na drugi strani pa je bila odbojkarica ekipa Škamperle, ki je bila vredna kakovosti, kar so pokazali na vseh igrah.

Postavi - Škamperle: A. in P. Hmeljak, Batista, Miot, Zavdal, Šab, Orel, Šmid. DSS: I. in D. Širc, Perišič, Markežić, Bandi, Nedoh. Rezultat: Škamperle-DSS 3:0 (15: 15, 15, 15).

Tudi namiznem tenisu ni prinesel srednjoleščec nobene zmage, pa čeprav so imeli v svoji vrstah mladega Milija. Na tega so stavili vse svoje upene, zato pa je bil moštvo Škamperle na zmago na domačem tleh nad povprečnim Veležem, medtem ko je Velež dosegel triček v Škamperle.

Rezultati Škamperle-DSS 3:0 (15: 15, 15, 15).

Tudi namiznem tenisu ni prinesel srednjoleščec nobene zmage, pa čeprav so imeli v svoji vrstah mladega Milija. Na tega so stavili vse svoje upene, zato pa je bil moštvo Škamperle na zmago na domačem tleh nad povprečnim Veležem, medtem ko je Velež dosegel triček v Škamperle.

Rezultati Škamperle-DSS 3:0 (15: 15, 15, 15).

Tudi namiznem tenisu ni prinesel srednjoleščec nobene zmage, pa čeprav so imeli v svoji vrstah mladega Milija. Na tega so stavili vse svoje upene, zato pa je bil moštvo Škamperle na zmago na domačem tleh nad povprečnim Veležem, medtem ko je Velež dosegel triček v Škamperle.

Rezultati Škamperle-DSS 3:0 (15: 15, 15, 15).

Tudi namiznem tenisu ni prinesel srednjoleščec nobene zmage, pa čeprav so imeli v svoji vrstah mladega Milija. Na tega so stavili vse svoje upene, zato pa je bil moštvo Škamperle na zmago na domačem tleh nad povprečnim Veležem, medtem ko je Velež dosegel triček v Škamperle.

Rezultati Škamperle-DSS 3:0 (15: 15, 15, 15).

Tudi namiznem tenisu ni prinesel srednjoleščec nobene zmage, pa čeprav so imeli v svoji vrstah mladega Milija. Na tega so stavili vse svoje upene, zato pa je bil moštvo Škamperle na zmago na domačem tleh nad povprečnim Veležem, medtem ko je Velež dosegel triček v Škamperle.

Rezultati Škamperle-DSS 3:0 (15: 15, 15, 15).

Tudi namiznem tenisu ni prinesel srednjoleščec nobene zmage, pa čeprav so imeli v svoji vrstah mladega Milija. Na tega so stavili vse svoje upene, zato pa je bil moštvo Škamperle na zmago na domačem tleh nad povprečnim Veležem, medtem ko je Velež dosegel triček v Škamperle.

Rezultati Škamperle-DSS 3:0 (15: 1